

[Ministeren for offentlige arbejder.]

fordrer. For det tilfælde, at en befordring med luftfartøj, der efter den indgåede aftale er at anse som én befordring, udøves af flere efter hinanden følgende befordrere, foreskriver den nugældende bestemmelse i § 119, at enhver af befordrerne er ansvarlig for den del af befordringen, som det påhviler ham at udføre. Ved den nu foreslåede ændring foreskrives det, at såvel den, som har indgået befordringsaftalen, som den, der rent faktisk udfører befordringen, skal anses for befordrere, således at den førstnævnte skal anses som befordrer, for så vidt angår hele befordringen, og den sidstnævnte kun, for så vidt angår den del af befordringen, han udfører. Med hensyn til de enkelte ændringsforslag skal jeg tillade mig at henvisse til forslaget og bemærkningerne hertil.

I forbindelse med ændringerne i luftfartslovens kap. 9 har man fundet anledning til samtidig at få fjernet en tvivl med hensyn til fortolkningen af lovens §§ 92, 93 og 97 om befordringsdokumenternes indhold, som er opstået i praksis. Ændringerne tilsigter at gøre det helt klart, at befordringsdokumentet skal indeholde en udtrykkelig angivelse af, at befordringen kan være underkastet Warszawakonventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at konventionen eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for personskade og for tab af eller skade på rejsegods.

Jeg bemærker, at SAS har tiltrådt de ændringer, jeg her har nævnt, og at det af hensyn til SAS-samarbejdet er hensigten at lade bestemmelserne træde i kraft samtidig i Danmark, Norge og Sverige.

Den stadig stigende anvendelse af de teknisk meget komplicerede jetdrevne luftfartøjer har gjort det naturligt, ja, endog påkrævet, at såvel registreringslandets som fabrikationslandets myndigheder får adgang til at udpege en repræsentant til at deltage i de undersøgelser, som i påkommende tilfælde altid foretages, når et luftfartøj havarerer. Allerede i Chicagokonventionen indeholdes bestemmelser om adgang for registreringslandets myndigheder til at deltage i havariundersøgelser i et andet land, og den internationale luftfartsorganisation ICAO har foreslået lignende bestemmelser, for så vidt angår fabrikationslandets myndigheder.

Efter luftfartsloven er det luftfartsvæsenet, der, når en flyveulykke er indtruffet, skal iværksætte undersøgelse. Dog kan ministeren for offentlige arbejder i henhold til § 138 lade denne undersøgelse erstatte af en undersøgelse ved en særlig kommission, ligesom han kan bestemme, at den af luftfartsvæsenet foretagne undersøgelse skal efterfølges af en kommissionsundersøgelse.

Selv om loven ikke indeholder nærmere regler for den undersøgelse, der foretages af luftfartsvæsenet, har man fundet det hensigtsmæssigt, at det præciseres i loven, at repræsentanter for registrerings- og fabrikationslandets myndigheder kan deltage i de af luftfartsvæsenet foranstaltede undersøgelser. For så vidt angår kommissionsundersøgelsen, indeholder § 139 detaljerede regler om kommissionens sammensætning og virke, og det er derfor påkrævet nærmere at fastsætte reglerne for de fremmede myndigheders deltagelse i denne kommissionsarbejde.

I denne forbindelse gør jeg opmærksom på, at det ikke er hensigten, at de fremmede myndigheders repræsentanter skal vederlægges, således som tilfældet er med hensyn til kommissionens formand og medlemmer.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om skolelæger.

Lovforslaget tilsigter en nødvendig ajourføring af tilskudsbestemmelserne i den færøske skolelægelov.

Ved den i 1962 gennemførte revision af den danske skolelægelov ændredes denne lovs § 11, stk. 2, således, at statens tilskud til kommunernes og de private skolers udgifter til skolelægeordningen fastsættes af undervisningsministeren efter godkendelse af folketingets finansudvalg, dog med den begrænsning, at tilskuddet fremdeles ikke kan overstige 50 pct. af udgiften.

I henhold til denne bestemmelse er der ved undervisningsministeriets cirkulære af 27. juli 1965 fastsat nye tilskudsregler, der

[Undervisningsministeren.]

indebærer en forhøjelse af de honorarer, der hidtil blev ydet skolelægerne.

Efter indstilling fra Færøernes skoledirektion foreslås bestemmelsen i den færøske skolelægelovs § 10, stk. 2, affattet på tilsvarende måde som den danske skolelægelovs § 11, stk. 2, således at der herved tilvejebringes mulighed for at yde statstilskud til skolelægeordningen på Færøerne efter samme regler som her i landet.

Lovforslagets og de nye tilskudsreglers gennemførelse på Færøerne vil ifølge foretagne beregninger kun medføre en meget beskednen merudgift for staten.

Lovforslaget, der er vedtaget af landsstyret og lagtinget, indeholder ud over den omtalte ændring af lovens § 10, stk. 2, kun nogle mindre ændringer i § 10 af rent formel og redaktionel karakter.

Idet jeg med hensyn til enkeltheder i lovforslaget i øvrigt skal henvise til de til forslaget knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til *normeringslov for Grønland for finansåret 1966-67*.

Som følge af, at alle statstjenestemandstillinger i Grønland nu er normeret i lov nr. 168 af 27. maj 1964 om statens tjenestemænd i Grønland, blev der i foråret 1965 for første gang gennemført en særlig normeringslov for Grønland, og det nu fremsatte lovforslag er affattet efter ganske tilsvarende retningslinjer. Det har således også i år været nødvendigt i vidt omfang at medtage forslag, som tilsvarende er medtaget på det ordinære normeringslovforslag for finansåret 1966-67, idet en betragtelig del af tjenestemændene i Grønland har haft mulighed for at vælge, hvorvidt de ville ind under den grønlandske tjenestemandsløvs bestemmelser eller fortsat være undergivet bestemmelserne i lønningslovene af 1958.

I medfør af § 40, stk. 3, i lov om statens tjenestemænd i Grønland omfatter det her fremsatte normeringslovforslag desuden visse af de almindelige embedsreguleringer, som kun kan gennemføres hvert 4. år, men på enkelte områder er der stillet forslag om personaleudvidelser. Dette gælder således

for televæsenets vedkommende, hvor den stigende trafik og udvidet sikkerhedstjeneste for skibe og flyvemaskiner har medført behov for ansættelse af radiokontrollører, samt for kærnerinstitutionerne, hvor de senere års almindelige kraftige vækst i såvel de statslige som de kommunale administrative opgaver har medført behov for øget kvalificeret bistand. Tillige foreslås det at oprette en stilling for en instruktionssygeplejerske til undervisningen af de grønlandske fødselshjælperkeelever, og for den kgl. grønlandske handels vedkommende stilles der forslag om oprettelse af 6 stillinger som postassistent for elever, som Grønlands postvæsen på grund af den foregående stærke udvikling inden for postvæsenet i Grønland har fundet det påkrævet at uddanne. Endelig er der på justitsministeriets foranledning foreslået oprettet yderligere 7 stillinger som politibetjent, som man har fundet nødvendige af hensyn til den forsvarlige løsning af politiets opgaver i Grønland.

Med hensyn til enkelthederne i normeringslovforslaget tillader jeg mig i øvrigt at henvise til de forslaget ledsagende bemærkninger.

Ligesom sidste år har lovforslaget været forelagt for lønningsrådet og er udarbejdet i overensstemmelse med rådets udtalelser.

Merudgiften ved normeringslovforslaget er beregnet til for tiden i alt ca. 390.000 kr. — heraf ca. 140.000 kr. vedrørende politiet i Grønland.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til *lov om ændring i lov om kirkers bestyrelse m. m.* Forslaget går ud på at indføre nye bestemmelser om finansiering af kirkebyggeri.

De nugældende bestemmelser herom i kirkebestyrelseslovens § 12, stk. 4, stammer fra 1956 og går ud på, at kirkeministeriet efter indstilling fra menighedsrådet for det sogn eller menighedsrådsdistrikt, hvori der nye kirke opføres, kan give tilladelse til at en begrænset del af udgifterne ved kirken opføres dækkes ved optagelse af lån, der forrentes og afdrages over den kirkelige